

Duha

Lenka Filipová

Jak napůl den, jak tichej sten
Se mi zdáš má lásko
Jak bílá pláň a na ní spousta vran
Modrejch, modrejch jak poraněný ráno

Ty pleteš cukr s moukou
A já mařínku vonnou s loukou
Láska neláska jen cinkáš smutným hlasem
Mně vlas za vlasem padá
Nerada či ráda v tom všem vyznat se mám
Popletl sis lásku

S duhou co se ztrácí, co po dešti se ztrácí
Můžu, můžu, můžu si tě lásko splést
Dotknout se tě nejde, hned máš ostny ven
Jsi jak tajemnej, tajemnej klid R.E.M.

Pořád do kopce jít, jen stoupat, nejíst a pít
A hledat na souvratí jestli už jdeš
Jestli si soumrak nebo kopřiva a lež
Tak jsi nás popletl a nevím proč nerozumím

S duhou co se ztrácí, co po dešti se ztrácí...

Jsi jak tajemnej, tajemnej klid R.E.M.